

Ὁ Ραῦμόνδος κατώρθωσε νὰ εἶπῃ,
 — Τίποτε. . .
 — Λοιπὸν ἄς παίζωμεν, εἶπεν εἰς τῶν φίλων, ἀνακατόνων τὰ δόμινα. Γνωρίζεις τὸν κύριον;
 — Ναί, ἀπήντησεν ἡ κεφαλὴ τοῦ Ραῦμόνδου.
 — Ὡστε, ἄς ἰδῶμεν τίς θὰ παίξῃ πρῶτος, εἶπεν εἰς τῶν νέων.

Καὶ ἤρξαντο νὰ παίζωσιν, ἀλλ' ὅταν ἦλθεν ἡ σειρὰ τοῦ Ραῦμόνδου νὰ παίξῃ, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ συνήνεσαν τοὺς τοῦ κόμητος. Ἔβαινε τὴν χεῖρα ὅπως θέσῃ τὸ δόμινον, ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν ἐκράτει πολὺ ἐπὶ τῆς τραπέζης, εἰς τῶν φίλων τῷ εἶπε.

— Σῦρε λοιπὸν τὴν χεῖρά σου.

Ὁ Ραῦμόνδος οὐδὲν ἀπεκρίθη.

— Σῦρε λοιπὸν τὴν χεῖρά σου.

Δὲν ἀπεκρίθη ὁμοίως.

— Ἄ! αὐτὸ εἶνε ἀστείον, ἀπήντησεν ὁ φίλος λαμβάνων τὴν χεῖρα τοῦ Ραῦμόνδου διὰ νὰ τὴν ἀποσύρῃ ἐκ τῆς τραπέζης· ἀλλ' ὀπισθοδρόμησεν ἐκπλάγεις, λαθόμενος χειρὸς ψυχροῦς ὡς τὸ μάγμαρον τῆς τραπέζης, ἐφ' ἧς ἐπαιζον.

— Ὁ νέος αὐτὸς δὲν ἀστείζεται, εἶπεν ὁ κόμης σπουδαίως θέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ

υἱοῦ του· ἀπέθανεν.

Ἐσπευσαν τότε πάντες περὶ τοῦ Ραῦμόνδου, ἐκτὸς τοῦ κόμητος, ὅστις ἐφάνετο ὅτι δὲν ἐταράχθη, καὶ τῶν δύο φίλων, οἵτινες ἐφάνοντο ὥστε δεδεμένοι ἐπὶ τῶν ἐδρῶν. Εἰς δὲ ἱατρὸς, ὅστις εὕρισκετο ἐκεῖ ἀνήγγειλεν ὅτι ἀπέθανεν ὑπὸ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας. Μετεκόμισαν ἐκεῖθεν τὸ σῶμα τοῦ Ραῦμόνδου καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς ὁ κόμης εἶπε πρὸς τοὺς δύο φίλους τοῦ υἱοῦ του.

— Ἄς ἐξακολουθήσωμεν τὸ παιγνίδιον μας, κύριοι

— Ἀλλ' εἴμεθα τρεῖς, ἀπεκρίθη εἰς αὐτῶν.

— Τῷ ὄντι, ὑπέλαθεν ὁ κόμης καὶ ἀνακατόνων τὰ δόμινα μὲ γυμνὴν κεφαλὴν, ἤρξατο κραυγάζων ὡς πρὸ μικροῦ ὁ υἱός του.

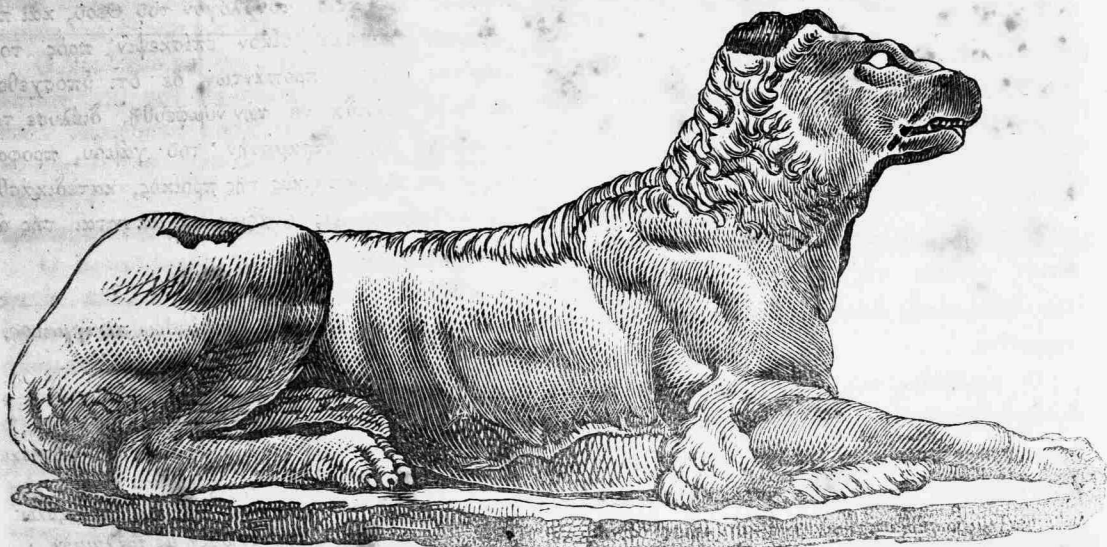
— Εἰς τέταρτος ζητεῖται. Παράδοξον νὰ μὴ θέλῃ τίς νὰ λάβῃ τὸ μέρος τοῦ τετάρτου. Διὰ τελευταίαν φορὰν τίς θέλει νὰ παίξῃ ὡς τέταρτος;

Μετὰ μίαν ὥραν ἦτο φρενοβλαβής.

Μετὰ ἓν ἔτος εἶχε καταστραφῇ εἰς τὸ τυχερὸν παιγνίδιον τῆς βουλέτας

Μετὰ δύο ἔτη ἦτο διδάσκαλός μας.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Κύων ἐξ Ὑμηττίου λίθου ἀνευρεθείς ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα ἀρχαίῳ νεκροταφείῳ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Εἰς τὸ προηγούμενον φυλλάδιον τῆς Χρυσאלίδος ἀναγγέλλαντες τὴν ὑπὸ τοῦ κυρίου Μ. Ἀνδρεάδου μετάφρασιν τῶν μύθων τοῦ Αἰφονταίνου, κυχήθημεν ὅπως καὶ ἄλλοι μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ προσφέρωσιν εἰς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας βοηθήματα κατάλληλα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον.

Εὐχαρίστας δὲ ἔδη ἀναγγέλλομεν ὅτι κατ' αὐτῆς ἐξεδόθη ἐν Αὐδίνῳ βιβλίον ἐπιγραφόμενον «Τὰ πρῶτα βήματα πρὸς τὰς φυσικὰς γνώσεις», ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς μεταφρασθὲν ὑπὸ Π. Φ. δαπάνῃ φιλομούσου Κυρίας.

Ἦνα ἐν συντόμῳ γίνῃ γνωστὸς ὁ σκοπὸς ἐν προτίθεσσι τὸ ὠφελιμώτατον τοῦτο βιβλίον, ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς περιουσίαν ἐκ τοῦ προλόγου τοῦ μεταφραστοῦ «Ἐκ τῶν πολλῶν τῆς Φυσι-

γραφίας μερῶν τὸ προσφορώτατον πρὸς διδασκαλίαν τῆς νεολαίας εἶναι ἡ στοιχειώδης Ἀστρονομία. Τὰ φαινόμενα ἅπερ ἐξετάζει, οὐ μόνον διὰ τὸ ὕψος καὶ τὸ μεγαλεῖον εἶναι ἐπαγωγὰ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρακτικὴν αὐτῶν εἰς τὰς χρεῖας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἐφαρμογὴν λυσιτελέσταται· ἔτι δὲ ἡ ἐν αὐτοῖς ἀνακαλυπτομένη ἀκρίβεια τῶν φυσικῶν νόμων ἐξασκεῖ τὴν διάνοιαν εἰς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ σκέπτεσθαι.

» Ἐκ τῶν ἀρχῶν τούτων ὁρμωμένη εὐσύνετος ἐπιτροπὴ περὶ τῆς γενικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Λονδίῳ, ἀνέβηκεν εἰς διακεκριμένους ἐπιστήμονας ἀνδρας τὴν σύνταξιν καταλλήλων βιβλιαρίων πρὸς νοερὰν ἀνάπτυξιν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν τῶν νέων. Ἄπαντα δὲ τὰ μέχρι τοῦδε ὑπ' αὐτῆς δημοσιευθέντα ἔτυχον εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς καὶ εἶναι ἤδη εἰς κοινοτάτην χρῆσιν πανταχοῦ τῆς Ἀγγλίας.

» Ἐν τούτων εἶναι καὶ τὸ ἀνὰ χεῖρας εὐμεθόδως συντεταγμένον καὶ δι' ἀφελεστάτων μεταξὺ πατρός καὶ τέκνων διαλόγων ποδηγετοῦν εἰς τὰ μυχαίτατα τῆς ἐπιστήμης καὶ καθιστῶν καὶ τὰ δυσχερέστατα αὐτῆς προσιτά.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πᾶς τις ἤδη βλέπει κατὰ πόσον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον εἶναι ἀξιόσυστατον καὶ πόσον κατὰ συνέπειαν ὀφείλομεν, διακαιοσύνης ἐπιτελοῦντες καθῆκον, νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν ζῆλον τοῦ τε μεταφραστοῦ καὶ τῆς φιλομούσου κυρίας, ἥτις, μεριμνῶσα ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς πατρίδος αὐτῆς προτίθεται, ὡς ἐπληροφορήθημεν, νὰ δωρήσῃ εἰς τὰ Ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος ἱκανὰ ἀντίτυπα ἐκ τοῦ ἰδίας αὐτῆς δαπάναις ἐκδοθέντος τούτου ποιηματίου.

Τὸ εὐμεθόδον τοῦ βιβλίου, αἱ ὠραῖαι εἰκόνες δι' ὧν κοσμεῖται, ἡ κομψότης τοῦ τύπου καὶ πρὸ πάντων ἡ γλαφυρότης τῆς μεταφράσεως, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλουσι παρακινήσει τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους νὰ ἐπιθυμήσωσι τὴν ἀπὸκτησιν ἀναγνωσματορίου τόσῳ καταλλήλου εἰς ἀνατροπὴν τῶν παιδῶν.

Εὐχόμεθα δὲ καὶ οἱ παρ' ἡμῖν λόγιοι ν' ἀνανίσψωσιν, ἐκ τῆς νάρκης καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὸν περὶ τὰ καλὰ ζῆλον τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν, ἐνασχοληθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς ἔργα σπουδαῖα καὶ κοινῆς ὠφελείας πρόξενα, ἰδίως δὲ εἰς σύνταξιν εὐμεθόδων παιδαγωγικῶν βιβλίων, ὧν δυστυχῶς οὐκ εὐμοιροῦμεν.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὁ ἀναμορφωτὴς Καλθίνος οὐ μόνον λόγοις ἀλλὰ καὶ ἔργοις ἐπιζητῶν τὴν περὶ τὰ ἥθη βελτίωσιν τῶν συμπολιτῶν του, ἔθετο νόμους ὀρίζοντας τὴν ἐν τῷ οἴκῳ δίκαιαν καὶ αὐστηρῶς ἀπαγορεύοντας τὴν πολυτέλειαν, ἡδυνάθειαν καὶ τὴν τρυφήν. Οἱ νόμοι οὗτοι ἐπεψηφίσθησαν ὑπὸ δολκλήρου τοῦ λαοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ κατὰ πόσον δ' ἐτηροῦντο καὶ ὁποῖας ποινὰς συνεπῆγεν ἡ παράβασις αὐτῶν, φαίνεται ἐκ τῶν ἐξῆς παραδειγμάτων.

Νέος τις διότι ἤκουσεν ὄνον ὀγκώμενον καὶ εἶπε γελῶν «πόσον ὠραία κανοναρχεῖ» ἐξωρίσθη προσκαίρως ἐκ τῆς πατρίδος του,

Κατεδικάσθη δὲ εἰς βαρὺ πρόστιμον ἐργάτης εἰπὼν ἐν καπηλείῳ «Ἐάν ὑπάρχη Θεὸς ἅς πληρῶσῃ αὐτὸς τὸν οἶνόν μου».

Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἱερωμένοι κατὰ καιροὺς συνεργόμενοι, ἐπέφεγον ἀλλήλους ἐνώπιον ἐπὶ τούτῳ συγχροτουμένου δικαστηρίου, ὅπερ κατεδικάζεν αὐτοὺς αὐστηρῶς ἀναλόγως τῶν πταισμάτων ἐνὸς ἐκάστου. Οὕτω φερ' εἰπεῖν ἐφημέριός τις καταγγεληθεὶς ὡς δυσλήπτως κηρύττων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ παραμελῶν τὴν κατ' οἶκον ἐπίσκεψιν πρὸς τοὺς ἐνορίτας αὐτοῦ, προπάντων δὲ ὅτι ὑποσχεθεὶς εἰς τινα νεάνίδα νὰ τὴν νυμφεῖθῃ, διέλυσε τὸν ἀρραβῶνα τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου, προφασίζόμενος τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς προικὸς, κατεδικάσθη εἰς καθαίρεσιν ὡς ἀνάξιος νὰ ἄπτηται τῆς ἀγίας τραπέζης.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ ΚΓ'. φυλλαδίῳ αἰρίγματος.

ΧΪ—Ὡν. Χιῶν.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι σύγγχρονος τοῦ Πλάστου, κ' ὡς αὐτὸς δὲν ἀπονήσκω·
Μ' ὅλον τοῦτο εἰς καθένα τῆς καρδίας σου παλμόν
Τελευτῶ κ' ἀναγεννώμαι, καὶ ὡς ἤμην ἀπομνήσκω·
Ἀλλὰ, τί θαυμάζεις, φίλε; ἂν μαζὴ μὲ τὸν λαὸν
Καὶ τὴν κεφαλὴν μου ἅμα ν' ἀποκόψῃς κατορθώσης,
ᾧ, καὶ σὺ θὰ μὲ ὑβρίσης καὶ θὰ μὲ ξυλοφορτώσης.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῇ περὶ τῆς μεταφράσεως τῶν μύθων τοῦ Λαφονταίνου βιβλιογραφίᾳ εἰς παράγραφος ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων «Τοιαύτη εἶναι ἡ μετάφρασις» κλπ., ἀντὶ νὰ τεθῇ εἰς τὸ τέλος, ἐτέθη κατὰ παραδρομὴν τυπογραφικὴν εἰς τὸ μέσον. Ὁ ἐπιεικὴς ἀναγνώστης παρακαλεῖται νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ λάθος τοῦτο.